

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30216/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Стефан Терзић, адвокат из ..., против туженог ББ из ... код ..., кога заступа Дарко Пешић, адвокат из ... и туженог ВВ из ... код ..., непознатог боравишта, кога заступа привремени заступник Угљеша Ћирковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2040/22 од 05.09.2022. године, у седници одржаној дана 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ из ... код ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2040/22 од 05.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ из ... код ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2040/22 од 05.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 227/20 од 09.11.2021. године, првим ставом изреке, утврђено је да је тужилца власница непокретности – дела стамбене зграде – етаже у приземљу зграде број 1, површине 122,90 м², у ... улици број ..., саграђеној на кп. бр. .. и уписаној у лист непокретности .. КО ..., по основу одржаја, што су тужени дужни да признају и омогуће тужилци да се, када се за то стекну услови, укњижи и своје право упише у јавне књиге на основу ове пресуде. Другим ставом изреке, обавезани су тужени да тужилци солидарно накнаде парничне трошкове у износу од 219.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Трећим ставом изреке, обавезана је тужилца да туженој ГГ из ... накнади парничне трошкове у износу од 27.950,00 динара. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужилца да туженом ДД накнади парничне трошкове у износу од 27.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2040/22 од 05.09.2022. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда Крушевцу П 227/20 од 09.11.2021. године у првом и другом ставу изреке. Другим ставом изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ из ... код Крушевца, благовремено је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој, као изузетно дозвољеној одлучи применом члана 404. ЗПП.

Тужиља је доставила свој одговор на изјављену ревизију.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 са изменама и допунама), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Другим ставом истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од 5 судија.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, као и наводе изнете у ревизији којом се не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, чија је примена резервисана искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП. Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је искључиво за питања из домена примене материјалног права. Применом овог института не може се оспоравати правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, нити се могу разматрати процесна питања. Из изнетих разлога, нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 403. став 3. у вези са чланом 410. став 1. и чланом 413. ЗПП, Врховни суд је напао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 410. став 1. ЗПП, прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију првостепени суд одбацити решењем, без одржавања рочишта.

Тужба у овој парници поднета дана 13.03.2017. године, а побијана вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Како из наведеног следа да побијана вредност предмета спора на дан подношења тужбе није прелазила динарску противвредност износа од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, којим је прописано да ће неблаговремену, непотпуну или

недозвољену ревизију Врховни суд одбацити решењем ако то у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић